

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0179
Dok.: AHN40060

Besvarelse af spørgsmål nr. 163 af 11. januar 2006 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Det fremgik af bemærkningerne til det ændringsforslag, som i forbindelse med strafskærpelserne i 2002 forhøjede strafframmen for straffelovens § 222 (seksuelt misbrug af børn), bl.a. at ”Formålet med de foreslåede ændringer af straffen for seksuelt misbrug af børn er at sikre en parallelitet mellem strafferammerne for voldtægt (§ 216) og seksuelt misbrug af børn (§ 222). Forslagsstillerne forestiller sig en straf-forøgelse for seksuel misbrug af børn, som forholdsvis vil svare til forøgelsen af voldtægtsstraffen....”

I Rigsadvokaten Informerer nr. 14/2002 til statsadvokaterne og politimestrene om strafskærpelsen fremgår bl.a., at ”Bemærkningerne fra forslagsstillerne og det flertal, der tilsluttede sig ændringsforslaget, må efter min opfattelse forstås således, at der ved ændringen tilsigtes en vis generel forhøjelse af straffene for overtrædelse af straffelovens § 222. Skærpede straffe for overtrædelse af straffelovens § 222 må i lyset af bemærkningerne i hvert fald tænkes anvendt i de tilfælde, hvor overgrebet mod barnet har en vis lighed med voldtægt, uden at der dog er grundlag for at rejse tiltale efter § 216. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis gerningsmanden har anvendt tvang eller trusler som beskrevet i § 222, stk. 2, 2. led, eller hvis gerningsmanden på anden måde har optrådt sådan, at han har skræmt barnet til at underkaste sig overgrebene. I disse tilfælde synes bemærkningerne at indebære, at der kan nedlægges påstand om en strafforhøjelse på op mod 1 år.”

Ministeren bedes på den baggrund og efter at have indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten redegøre for straffniveauet og udviklingen heri for sager som seksuelle overgreb mod børn sammenholdt med straffeniveauet i voldtægtssager efter strafskærpelserne i 2002, herunder om formålet med ændringen af straffelovens § 222 i 2002 er opfyldt.”

Svar:

Justitsministeriet tilkendegav i det pågældende lovforslag vedrørende straffeskærpselsesloven, at man ville anmode Rigsadvokaten om nøje at følge retspraksis med henblik på at kunne belyse udviklingen i straffniveauefter lovens ikrafttræden.

Rigsadvokaten etablerede herefter blandt andet en ordning, hvorefter alle byretsdomme vedrørende voldtægt og seksuelt misbrug af børn skulle forelægges, ligesom der skulle ske underretning om alle landsretsdomme. Ordningen skulle gælde alle by- og landsretsdomme vedrørende forhold begået efter lovændringens ikrafttræden den 8. juni 2002, og ordningen skulle gælde indtil udgangen af august 2003, dog således at den også omfattede ankesdomme, hvis byrettens dom i sagen var afsagt inden den 1. september 2003.

På baggrund af de indberettede sager om voldtægt og overtrædelse af straffelovens § 222 konkluderede Rigsadvokaten i to redegørelser fra januar 2004 vedrørende disse sager, at straffeskærpselserne, der var tilsigtet med lovændringen, måtte anses at være slået igennem i de fleste sager. Rigsadvokaten bemærkede dog, at det var vanskeligt at vurdere strafudmålingsniveauet i sagerne om overtrædelse af straffelovens § 222, blandt andet fordi der var tale om et meget spinkelt grundlag, og sagerne efter deres karakter og grovhed er svære at sammenligne. Der var endvidere blandt de undersøgte sager eksempler på straffe, som efter Rigsadvokatens opfattelse måtte anses for at være i underkanten af det tilsigtede straffniveau efter straffeskærpselsen i 2002.

Justitsministeriet anmodede herefter Rigsadvokaten om at afgive en ny redegørelse om udviklingen i straffniveauefter sager om overtrædelse af blandt andet straffelovens §§ 216 og 222 efter ca. et års forløb.

Rigsadvokaten fortsatte herefter ordningen, hvorefter der skulle ske indberetning af domme i disse sager i perioden fra den 1. marts 2004 til udgangen af december 2004 samt eventuelle efterfølgende ankesdomme.

I juni 2005 afleverede Rigsadvokaten to nye redegørelser om udviklingen i straffniveauefter de indberettede sager om overtrædelse af straffelovens § 216 og straffelovens § 222.

Rigsadvokaten anførte på ny, at strafudmålingsniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 222, er vanskeligt at vurdere. Det skyldes blandt andet, at sagerne efter deres karakter og grovhed er svære at sammenligne, og at strafudmålingen ifølge dommenes præmisser sker efter en meget konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Sammenfattende var det Rigsadvokatens opfattelse, at strafudmålingen i sager om overtrædelse af såvel straffelovens § 216 som straffelovens § 222 generelt må antages at tage udgangspunkt i

tilkendegivelserne i forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af 15. december 2005 af spørgsmål nr. 112 fra Retsudvalget.

For at skabe en endnu bredere dokumentation for udviklingen på området fandt Justitsministeriet det rigtigst at fortsætte indberetningsordningen og anmodede derfor Rigsadvokaten om at afgive nye redegørelser om strafudviklingen for blandt andet voldtægt og seksuelt misbrug af børn inden den 1. juli 2006.

Indberetningsordningen, der skal danne grundlag for Rigsadvokatens nye redegørelser, omfatter domme afsagt i perioden fra den 1. august 2005 og indtil udgangen af januar 2006, samt eventuelle efterfølgende ankesdomme fra landsretterne. Justitsministeriet finder derfor ikke at burde anmode om en udtalelse fra Rigsadvokaten allerede på nuværende tidspunkt, hvor undersøgelse ikke er afsluttet.

Justitsministeriet vil anmode Rigsadvokaten om - i det omfang de indberettede sager giver grundlag for det - at sammenholde strafniveauet i voldtægtssager efter straffelovens § 216 med strafniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 222, hvor overgrebet mod barnet har en vis lighed med voldtægt, uden at der dog har været grundlag for at rejse tiltale efter straffelovens § 216.

Justitsministeriet vil vende tilbage med en nærmere orientering af Retsudvalget, når Rigsadvokatens redegørelser foreligger.